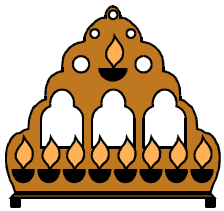

חג אורים שמח!

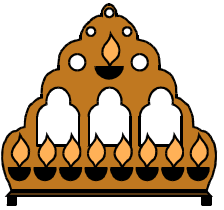
ובליל סער, מאוחר,
כשרעמים נופלים בחשכה,
ולא רואים שמים, לא פוכב זוהר,
אז מדליקים את שארית הַנֵּר
ויש תקווה שהעולם ישוב ויתבהר.

נתן יונתן

נילי גל,
רעייתו
של רועי,
מדליקה
נרות
בביתם
הקודם
שבטקסס.
ברוכים
השבים,
חג
שמח!

חנוכה תשע"ב

כל פגיעה במדבר היא בכייה לדורות

דברים בטקס הענקת הפרס בבאר-שבע

עזריה אלון

אני רוצה להודות לאוניברסיטת בן-גוריון על הכבוד שהיא העניקה לי. יש עבורי משהו מיוחד בכך שאני מקבל את התואר מאוניברסיטה בבאר שבע, בירת הנגב. אני חי בצפון הארץ, אבל יש לי יחס מיוחד למדבר יהודה ולנגב. גיליתי את הנופים הללו לפני עשרות שנים, בטיולים שלי בתנועת המחנות העולים ובמסעות הפלמ"ח, והם עשו עלי רושם עצום. המדבר והנגב לא היו אז מוכרים כלל. המדבר נחשב לדבר רע, שצריך להפוך אותו לארץ נושבת, ולפתע התגלה לי מדבר חי, מרשים ביותר, ולא פחות מכך - ארץ בראשית. הלכנו בו ימים ברגל, עם כל הציוד על הגב, נצלים מחום ביום, וקופאים בלילות הכוכבים. צמאים ושותים מי גבים, ומתרשמים ממראות ההרים, מחילופי הצבעים, מן החי והצומח.

מאז אני מקדיש חלק גדול מפעילותי למאבקים על שמירת נופי המדבר - במסגרת 'החברה להגנת הטבע' ובכל דרך שהיא: בכתיבה, בשידור ברדיו, בהדרכה ובמאבק על כל פינה שמתנקשים בה, ומנסים להפוך אותה לדבר זר. אין לכך סוף: גם היום אנחנו עומדים מול התכניות להקים מערך מלונות במכתש תמנע ומול כריית החולות של סמר, כמו שעמדנו מול התכנית להרוס את הר צין כדי לכרות את הפוספטים מתחתיו. שלא כמו בצפון, שם אפשר לתקן פגיעה בנוף, אופי המדבר הוא כזה שכל שינוי בו הוא בכייה לדורות.

חברי ואני רואים במדבר את אחד הערכים החשובים של נוף הארץ, ורוצים בפיתוח הנגב כך שיתנהל תוך מחשבה שלא לפגוע באותה ארץ בראשית. וכמו תמיד - אני קורא ל"עי להצטרף למערכה הזו.

רבקה מיכאלי
בין מקבלי התואר

בטקס מרשים ומכובד העניקה

אוניברסיטת בן-גוריון לעזריה, חברנו, תואר דוקטור לפילוסופיה לאות כבוד, על "לחימתו ללא חת למען הגנת הסביבה ושימור אתריה, על שהביא אותם לסדר היום הציבורי ולכל בית בישראל".

יחד איתו קיבלו את התואר עפרה שטראוס, רבקה מיכאלי, יהודית הנדל, קארן טל (מנהלת ביי"ס בינאליק של מהגרי עבודה), פרופ' דניאל וייס מהטכניון וניסים אל-שייך, מוסיקאי. יישר כוח לך, עזריה, גאים בך ומפעליך. (בתמונה נשיאי האוניברסיטה)

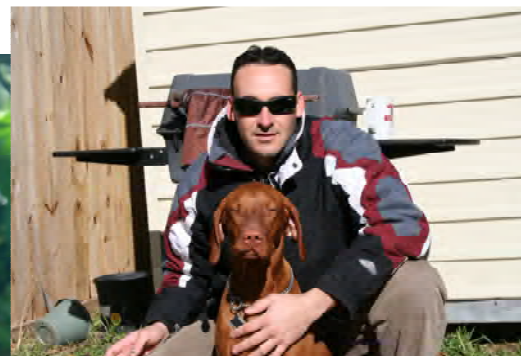
Welcome רועי ונילי גל

בימים אלה שבו הביתה **רועי ונילי גל**, לאחר עשר שנים בטקסס, ארה"ב. לרועי היה שם עסק עצמאי למיגון ואבטחה של מוסדות ציבור, ונילי, ילידת טקסס, עבדה בראיית-חשבון בחברה גדולה. כשנילי נכנסה להיריון הם החליטו לחזור לישראל. רועי: "סיכמתי עם נילי שכשיהיו לנו ילדים, נגדל אותם בקיבוץ, בטבע, עם הפרות והסוסים והטרקטורים, בשמש הישראלית, וכך עשינו. אנחנו בונים את ביתנו בהרחבה (שלב א'), ועד שנקבל את אישורי הבנייה, אנו גרים בדירה של משפחת **מניקה**, מעל אימי, איילה. את הקפה של הבוקר אנחנו שותים יחד בכיף. אגב, הקיבוץ נראה לי היום יותר רגוע מביקורי הקודמים, יש סוג של השלמה".

נילי היא סוכרתית, תלויה באינסולין. היא דוברת רק אנגלית, ואחרי הלידה תתחיל ככל הנראה ללמוד באולפן. עד אז, היא צריכה את החיבוק הראשון, את ההתעניינות הראשונית שלנו. אגב, בני הזוג באו עם כלבם האהוב, העונה לשם 'מון-שיין' Moonshine, מסוג 'ויסלה'. מאחר שחלק מהריהוט שלהם נשאר בטקסס, וחלק עדיין במכולה, הם זקוקים לכל דבר שימלא את ביתם: רהיטים, כלי מטבח, כלי מיטה, כלי גינון וכו'. חברים ותושבים מוזמנים ליצור עימם קשר: 052-4315-288. (וכמובן, להכניס את מספרם לספר הטלפונים החדש).

- איך החזרה הביתה?

רועי (בנחישות): "חזרתי לקיבוץ כי אני אוהב חיי קהילה, חשוב לי להיות כאן מעורב. יש לי תכניות להשתלב ולתרום מיכולותיי (חלק מהם קשורים למיגון ואבטחה של הקיבוץ). אשמח לסייע לכל אדם, בכל דבר ועניין לו הוא זקוק. **קהילת בית-השיטה מברכת את נילי ורועי בברכת קליטה מהירה ונעימה!!**"

השמיים בכו על פליה

אפרת שלם

גשם זלעפות ירד על ראשיהם של המוני האנשים שבאו ללוות את דליה שרף לבית-העלמין. הוא לא ריחם. גם לא על עדי ורועי שנותרו ללא הוריהם וללא אחותם – אלה, זיכרונם לברכה. "אלוהים לא מרחם על ילדי הגן, כתב עמיחי, ופחות מזה על ילדי בית-הספר - ועל הגדולים לא ירחם עוד, ישאירם לבד". והם נותרו לבד.

דליה הורדה לקבר בגשם זלעפות שירד בכוח במשך ארבעים דקות שלימות על מלוויה הרבים. לא היו הספדים, הרעש היה חזק מדי, הבגדים כבר לא ספגו. ואז, רגע אחרי ההלוויה - היו השמיים נקיים, והיה פתאום מין שקט מיוחד.

כשהייתה אלה חיילת בחיל האוויר היא מתה, לפתע, על הכביש מול ביתם, לעיני אמה שראתה בחרדה את מאמצי החייאתה. אלה הייתה נערה צעירה עם תלתלים חומים, חייכנית, טובת-לב. זה קרה לפני עשר שנים. דליה ידעה כבר שכול לאחר שאחיה נהרג בסיני, במלחמת יום הכיפורים, יום אחד בלבד לפני הפסקת האש. היא נשאה את כאבה העמוק בשקט עד יום מותה שלה. את אבריה של אלה תרמה לאנשים שהיו זקוקים להם.

לפני חצי שנה הלך לעולמו יצחקל'ה בעלה, מתסחיף בריאות. הוא זכה ליהנות מנכדו איתמר חודשיים בלבד. האושר שהיה נסוך על פניו בעת שהסיע את נכדו בן החודשיים (בנם של עדי ועודד) בשבילי הקיבוץ, היה כעין ניצחון על המוות. אחרי מות בתו הייתה זו נחמתו, פסגת אושרו. גם הוא תרם את אבריו.

לפני חודש הלכה לעולמה דליה, רעייתו, אם ילדיו והיא בת 58. בעודה מטפלת בעצי הזית שנטע בעלה חשה כאבים בחזה והובהלה לבית-חולים 'כרמל', שם נערך צוות בכיר לניתוח לב. במשך כמה ימים הייתה מורדמת ומונשמת. אך לא התעוררה. אולי לא רצתה... האסונות של חייה הכריעו אותה. גם הפעם נתרמו איבריה. תמר אשכנזי, בת בית-השיטה, מתאמת השתלות ארצית, ביקשה את אישור המשפחה. לא היה ספק, גם הפעם הם נעתרו. שתי כליותיה של דליה הושתלו לשתי נשים בנות 60 פלוס, ושתי קרניות לאחרים.

עדי (32): "אימא תמיד חשבה על עזרה לאחרים. נושא תרומת איברים היה באוויר, ולכולם היה כרטיס 'אדי'. היא אמרה שאחרי מותה, כבר אין צורך בהם, אז למה לא

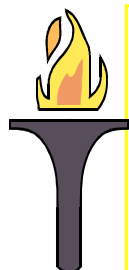
לעזור למישהו שזקוק להם? הנתינה הייתה עבודה ערך עליון. לפני זמן-מה דודה שלי (רופאה במקצועה) פגשה את המושתלות בבית-החולים, והן הודו לנו מאוד. אני, אישית, לא מעוניינת לפגוש את המושתלים. די לי שאני יודעת שהם קיבלו את החיים שלהם מאימא שלי".

דליה הייתה אישה מיוחדת. רדפה צדק וסלדה מעיוותים שקרו בקיבוץ המתחדש. אישה – סרגל! היא נולדה בירושלים, הוריה הציוניים עלו מפרס והקפידו לדבר בבית רק עברית. בבית היו 6 ילדים, שלושה בנים, ושלוש בנות, כולן פעילות בתנועות נוער. הבכור חי בארה"ב, השני נהרג במלחמת יום כיפור, והשלישי גר בירושלים. דליה היא הרביעית בסולם. מדי שנה הייתה מתקדשת ועולה לירושלים להשתתף בטקס הזיכרון בהר הרצל לחללי צה"ל, מאז מותה של אלה שלה יש לה חלל קרוב נוסף ליד הבית. היום שלושתם קבורים זה ליד זה, משפחה מלוכדת בחייה ובמותה.

עדי הקימה את משפחה במרכז. אימא עבודה הייתה סמל האימהות. "הייתי רוצה להיות אימא כזו, אבל אני יודעת שלא אוכל להגיע לרמה שלה. האהבה שלה אלינו הייתה ללא תנאי, היא עשתה כל שיכלה כדי לתת לנו חיים יפים. למדתי ממנה המון. היא עדיין איתי, אני לא מעכלת. לסבתא בירושלים עוד לא סיפרנו, היא מאוד זקנה ואנו חוששים. אני גאה בהם מאוד".

אלה, יצחק ודליה נתנו את כל מה שהיה להם לתת, ואנשים רבים חבים להם את חייהם. החריצים שהתעמקו בפניה של דליה העידו יותר מכל על היגון העמוק הנצור בתוכה, אותו לא רצתה לחשוף. אושר הסבתאות היה קצר מדוי, ולא הצליח להפיג אותו. כשמסע הלוויה של דליה החל, גשם זלעפות ירד, השמיים בכו על לכתה של צדיקה, כשם משפחה הראשון, צדיק. בית-השיטה איבדה משפחה טובה, אמיתית.

הזמנת כרטיס אדי טל' 1-800-609-610
תרומת איברים – מתנת חיים!

מִן הַדְּלִיקָה הַהִיא –
נִשְׁאָנוּ אֵשׁ – לְפִיד מֵאִיר לְנִשְׁמָתָנוּ,
וּבֵה הַדְּלִקָנוּ אֶת שְׁלֵהֶבֶת הַחִירוּת.

חיים גורי

חסד של אמת

ראיינה : ניצה וינקלר

לפני 24 שנים החל משה רמון (דושו) לטפל בארגון הלוויות בבית-העלמין, המונה כ-500 מצבות, כולל החלקה הצבאית. לצידו עומדת שותפתו הנאמנה, דינה אשתו, ושניהם יחד מהווים צוות לעניין המלווה את הנפטר מרגע ההודעה על מותו, ועד קבורתו בבית-העלמין שלנו.

- מתי התחלת לטפל בארגון הלוויות?

דושו: "התחלתי לטפל בנושא עוד כשהייתי רכז עבודה ב'חרושת-מתכת'. בעבר הייתה ועדה / צוות, והיום כל הארגון מונח על כתפיי, בעזרת דורון פורת ועוז שגיא. אני רואה בתפקיד הזה גם מצווה וגם שליחות".

דינה, עזר כנגדו, מזמינה את הפרחים ומסדרת אותם, עוזרת בעיצוב הכיתוב על המצבה, ומקיימת את הקשר עם בני המשפחה, גם אם הם נמצאים בחו"ל. כבר קרה שדושו לא היה בקיבוץ ודינה ארגנה את כל ההלוויה מא' עד ת'. ארגון לווייה מורכב מכמה שלבים: כאשר מגיעה הודעה על נפטר/ת, מזמינים מחפרון דרך עמירם, ארון מהנגרייה, מקיימים קשר עם בית-החולים ודואגים להובלת הנפטר באמבולנס אל סככת הלוויות שביית העלמין.

דינה: יום כזה מתחיל מהבוקר עד הערב. הרבה טלפונים, תיאומים, נסיעה למשרד הבריאות, קשר עם המשפחה, ובדיקת אפשרויות לבקשות מיוחדות. דושו אחראי על התחזוקה של בית העלמין: הנוי (בעזרת צוות הנוי הכללי), המצבות (עם קבלן חיצוני), ונעזר בעידו פרבר מנהל תשתיות. השנה המועצה האזורית סייעה בניקוי וגיזום בבית-העלמין. בחלקה הצבאית מסייע משרד הביטחון.

- כל-כך הרבה שנים אתם עוסקים בנושא רגיש ועצוב - איך זה משפיע עליכם?

דושו: קיימת מעורבות רגשית גדולה, כי אנחנו מכירים את החברים, וזה משפיע. כשאימי, שרקה רימון, הלכה לעולמה, ארגנתי את הלווייה בעצמי כמו כל לווייה. אין אפילו, כולם שווים בפני המוות. ישנה קבוצת חברים שבאה בהתנדבות לכל הלווייה ונותנת כתף, תרתי משמע. לגבי בקשות שלי מהמוסדות - לא נתקלתי אף פעם בסירוב של בעלי תפקידים, (מזכיר פר"ח, מנהל קהילתי, הנהלת חשבונות ועוד) לדברים שביקשתי עבור בית-העלמין.

אנחנו מקבלים מבני המשפחות הרבה תודות והערכה על הטיפול שלנו, וזה נותן לנו כוח להמשיך הלאה. בהזדמנות זו אני רוצה לומר תודה מיוחדת לעוז שגיא, יד ימיני מזה שנים, שבלעדיו יתכן ולא

הייתי ממשיך כל כך הרבה שנים".

גם חברת בית-השיטה מודה לכם, דינה ודושו, על היענותכם ונאמנותכם בתפקיד כה חשוב, המאפשר להיקבר בכבוד. חסד של אמת.

קהילת בית-השיטה
אבלה על מותה של חברתנו

דליה שרף

שנפטרה בטרם עת
ומשתתפת באבלה של המשפחה

קהילת בית-השיטה
אבלה על מותו של חברנו

אימישי גת

שנפטר לאחר מחלה קשה
ומשתתפת באבלה של המשפחה

מרי-סל לולינג, המטפלת של חנה דוד מזה 3
שנים, היא מורה במקצועה וכותבת למגירה
ולבלוג שלה באינטרנט. הקטע הזה הוא מתוך
פואמה שכתבה על בית-השיטה ועל תחושת הבית
שלה כאן. תודה, מרי-סל.

When I wake up in the morning, I see the mountain of Gilboa,
I take a deep breath, and say a little prayer for Allah,
Feeling the fresh air, as it whispers upon my cheek,
Saying dreams can be fulfilled, for hearts that are meek.

You shelter me from winter, and in hot summer day
You have given me freedom, let go of all my fears,
Every time I close my eyes, you free me from my tears,
You are my blissful place, you take away my pains.

Oh Bet Hashitta, such a wonderful and quiet place,
You fill my heart gladness, through the beauty you possess,
The warm hearted people, they were created with greatness,
Forever in my heart, you will always be cherished.

As everything has a beginning, it also has an end,
The day will also come; my journey needs to bend,
And I will sail again, with the winds of hopes and dreams,
But no matter where I would be, your memory remains.

Someday, somehow, I know that I will find,
A place, a home, a shelter, that I can call "it's mine,"
The fulfillment of my dreams will be also be realized,
Thank God once I found you, when I had nowhere to hide.

God bless you Bet Hashitta, and your people too
The greatness you possess may His blessings overflow,
Thanks for the memories, the lessons I learned from you,
You will never be forgotten, wherever I may go.

תנחומים
לרינה ומיכל ברקן
במות האח
זאב פלד
(פרידלינדר)
ולכל בית
משגב-עם

תנחומים
למיכל אלון
ולמשפחה
במות האחות
הצעירה
שנפטרה
בטרם עת

תנחומים
לאבנר זמיר
ולמשפחה
במות האב
ישראל זמיר
בקיבוץ מפלסים

רגע של התכנסות פנימה

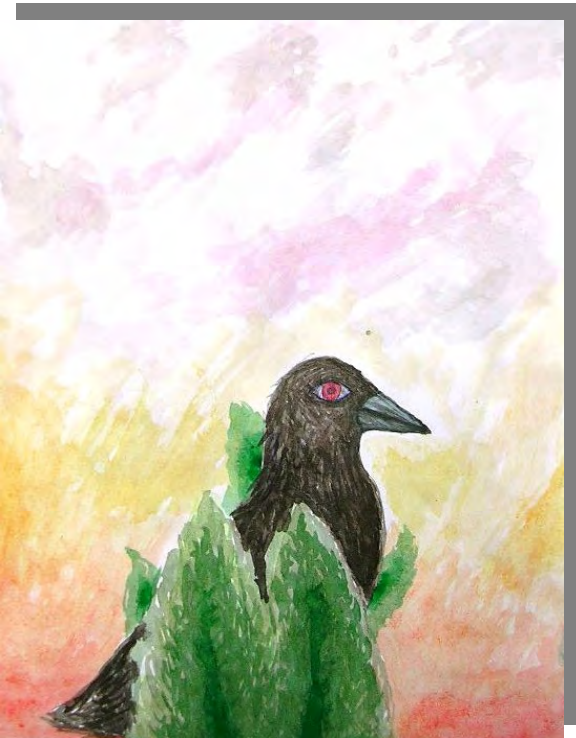
יעקב (ג'קי) לבן

נתבקשתי לכתוב על רגשותיי בתור תושב ובן למשפחה חדשה: משפחת בית-השיטה

בית-השיטה היא מקום מקסים, יפה, עם אנשים אוהבים ואהובים. מהיום שהגענו לכאן אנחנו חשים לא רק בחום האש העזה מול הגלבווע, אלא גם בלבבות הפועמים של כל הנפשות בגנים, במכולת, בטרמפים (ולי יש הרבה!), בחגים, בהרחבה, בעסקים הקטנים, בבית-הפז ועוד. אנחנו ממש מרגישים פה בבית. מכיוון שאני חש קרוב אל כולכם - הייתי רוצה לנצל את הבמה הקטנה הזאת לקרוא לכל אחד מאיתנו למצוא 5 דקות ביום, או קצת יותר, לרגעי עצירה, מנוחה קצרה, התבוננות, מדיטציה, תפילה, הנאה, או כל דבר דומה אחר. חמש דקות אלו יעזרו לכולנו להיות יותר מאושרים, יותר רגועים, יותר עצמנו. או-אז, יהיה קל לדבר ולהרגיש שיתופיות אמיתית, לא אידיאולוגית. אז, ייווצר בנו מעין, שאת מימיו נשמח לחלוק. אז, יהיה קיבוץ אמיתי, לא רק בבית-השיטה, אלא בכל מקום בו יהיו אנשים, שנותנים ומאפשרים לעצמם לנבוע.

דווקא בתקופה כמו זו, כשקיבוצים מופרטים, כשגלים של שחיתות ובעלי הון מתנפצים אל מול הגלים של לוחמי הצדק החברתי, חשוב לחזור ולהדגיש, שרק חברה הבנויה מפרטים שמקפידים לאפשר לעצמם חלל, רגע של נביעה וצמיחה, חסרת-תועלת, רגילה, אך מלאת תועלת נפשית, רק חברה כזו תהיה שיתופית, צודקת, שפויה, בעלת איזון וחמלה. רק אז, נוכל להבטיח קיבוץ אמיתי של אהבה ושיתוף, ונוכל לקפוץ בשמחה אל מלחמות הקיום שלנו, אשר כולנו היינו רוצים לראות אותן יותר משעשעות, מהנות למען כולנו, ולמען דורות העתיד אשר מקפצים על המדשאות הירוקות של בית-השיטה.

אז, בואו נתחיל כולנו בקטן. לא חייבים חלל מיוחד, לא חייבים עזרים יקרים, לא חייבים שום דבר, שיכול להיות תירוץ להפסיק את הרגעים המיוחדים האלה. חמש דקות של להיות עם עצמך, זה הכול.

ציור:
ג'קי
לבן

תיקון אמנותי / טלי גורלי-טוראל

לאחר פתיחת תערוכת הצילומים של טלי - 'תיקון אמנותי' - נערך עימה במרח"ב מפגש אישי בליווי סרט שהפיקה. לאור בקשות חברים התקיימו שני מפגשים נוספים, שהיו חוויה מעמיקה ומצמררת. את התערוכה פתחה האוצרת **רחל שליטא**. נביא חלק מדבריה:

"לזיכרון המוות יש חיים משלו. ללא הרף הוא כופה את עצמו על הזוכרת, דורש ממנה פעולה מתמשכת של שיחזור, אין-ספור ניסיונות להבין, לדעת, לשער את מה קרה, או לחשוב את מה עשוי היה לקרות, אלמלא התרחשו האירועים כפי שהתרחשו. אלא שאירועים אלה, המסמנים נקודות מוגדרות ברצף החיים, קטעו את החיים שקדמו להם, והתרחשו שלא בנוכחותה של מי שאמורה הייתה לזכור אותם ולשאתם בליבה כל חייה".

מדברי טלי:

"הפוטורפיה אפשרה לי לקיים תהליך נפשי טיפולי עם הזולת/המטפל באמצעות דימויים צילומיים. טמנתי בדימויים אלה את עולמי המורכב, לעיתים המסוכסך, לרוב, הלא מובן. הצילומים הוציאו לאור את המצוקה, המריצו את הכאב להעז ולהיראות. אני יודעת שלעיתים הנפש שלי ממש שם, בצילום המונח על השולחן בינינו: המטפלת - מכאן, ואני, המטופלת - מכאן".

מזל טוב
לגלי ומתן בר-שלום
להולדת הבת - מעיין
אחות ליונתן
נכדה של **סמדר ועודד עילם**
ברכות חמות לכל המשפחה

מזל טוב
למיריק ואברהם גרזי
להולדת הנכדה - עטרת גאולה
בת לאביגיל וניצן גרזי בצפת
נינה **לשורי מיינרט**
ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב
לנורית מורן-שריג
להולדת הנכד - ירדן
בן לפלג וגוני
ברכות לבביות
לכל המשפחה

מזל טוב
ליונית וירדן שרון
להולדת הבן - איתי
נכד **לנוקי וגידי שרון**
זר ברכות
לכל המשפחה

מזל טוב
לחנה וגדעון פלג
להולדת הנכדה - ענבר
בת לנוגה ודוד איזנברג
נינה **למיכל פלג**
צרור ברכות לכל המשפחה

מזל טוב
לאסתר וניר גוטמן
להולדת הנכד - אוריאל
בן למירי ורפאל באילת
שפע ברכות
לכל המשפחה

מזל טוב
למירה ושמוליק לוגר
להולדת הנכד ה-20
בן לניצן וגלית
ברכות חמות לכל המשפחה

מזל טוב
לנורית רבניצקי ירחי
להולדת הנין
נכד ליונית ואסף
בן לניצן ובני
שפע ברכות ואיחולים.

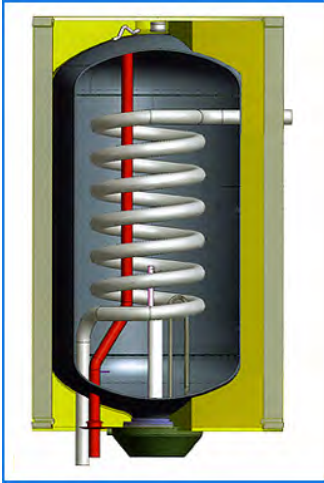

מזל טוב
לעירית חטשואל
להולדת הנכד
בן לאריאל וטל
לרגינה ארייך להולדת הנין
צרור ברכות לכל המשפחה

פחות חשמל - יותר מים חמים

איציק ארד

החורף בפתח וחשבון החשמל על חימום, כולל מים חמים לרחצה ולכלים, עומד לעלות. האם זאת גזרה? תשובתי היא - לא!

אז, מה ניתן לעשות, איך, ומי?

בעיקרון, הדברים פשוטים בתכלית, ואם מבינים אותו, הפתרונות ברורים והדרכים מגוונות. הניסיון שלי בתיקון דוודים הוביל אותי להכרה שהאבנית המצויה במים בכלל, ובמים שלנו בפרט, היא הגורם הראשון שעליו צריך להתגבר. האבנית מתגבשת בעיקר כתוצאה מטמפרטורה.

אז, איך מחממים ללא התגבשות אבנית? היה לי העונג לפנות דליים של אבנית מפירוק דוודים, שהבעיה העיקרית בהם הייתה התגבשות האבנית סביב גוף החימום. דבר זה יצר

מעטה בידוד תרמי, שמנע מעבר חום מגוף החימום אל המים. כתוצאה מכך התארך זמן החימום, עלות החימום התייקרה, וחיינו של גוף החימום התקצרו.

ההבנה שמלווה אותי כבר שנים רבות היא שצריך לחמם את המים, אך ורק כשאנו באמת משתמשים בהם.

בעברית פשוטה: את/ה רוצה להתקלח - חמם/י מים רק למקלחת! את/ה רוצה לרחוץ כלים - חמם/י מים רק כשאת/ה באמת מתכוונת לרחוץ כלים.

כמה זמן צריך לחמם לפני? ואיך זה עובד? התשובות הן חד-משמעיות:

הזמן הנדרש לחימום תלוי בטמפרטורת המים. בחורף - עד חצי שעה למקלחת טובה, ובקיץ - דקות, אם בכלל. חשבון החשמל שלנו הוא ההוכחה לכך.

ועכשיו להמלצות:

על-מנת שזה יעבוד כראוי את/ה צריך/ה מערכת חימום תקינה ונקייה. אם יש לך אבנית - נקה אותה.

הערכת מחירים עבור קנייה עצמית בחנויות מקצועיות מחוץ לקיבוץ:

1. גוף חימום בהספק 2.5 קילוואט, 10 אמפר בלבד, עם חמם - 100 ₪. החמם הוא גליל פלסטי העוטף את גוף החימום. קיומו מקטין את נפח החימום של הדוד, לנפח המים בחמם, ומניב זמן חימום קצר ומהיר למעט מים, המואצים לחלקו עליון של הדוד, ממנו יוצאים המים למקלחת. דבר זה מחייב שימוש מיידי במים, על-מנת ליהנות ממים חמים. המְתנה תאפשר למים החמים בחלקו העליון של הדוד, לחמם את כל המים שבדוד, ובכך לאבד את יתרוננו של החמם.

2. מומלץ להוסיף על קו המים הקרים, בכניסה לדוד, מסנן המכיל אבני סיליפוס להפחתת האבנית, שניתן למלא אותו מחדש מעת לעת, באבני סיליפוס פעם בשנה או יותר, עד 200 ₪.

3. מומלץ להתקין מפסק עם טיימר מכני, המאפשר לחמם פרק-זמן מבוקש בלבד, עד שעתיים, +100 ₪.

4. אסור בשום פנים ואופן להשאיר את הדוד דולק לזמן ארוך, ללא שימוש מיידי, משום שזה בדיוק גורם לתהליך ההתגבשות של האבנית, וכך לסכל את מטרתנו - זמן החימום + חשבון החשמל.

5. עבודה: הערכת הזמן שלי עבור רוב סוגי ההתקנות היא שעתיים עד שלוש, לבעל מקצוע.

היום, לקראת החורף החמישי של הדוד שלנו, אני יודע שלפנינו הרבה שנים של שקט בגזרה זו, וכל שנותר לי הוא להמליץ על ההנחיות אלה, ולאחל לכם שקט ושלווה כפי שאנו חווים.

זוכרים את הסיסמה של חברת חשמל: "יותר חשמל - פחות עמל"?

ואני אומר: "קצת עמל - והרבה פחות חשמל".

צדק חברתי גם אצלנו!

גדעון קוטנר

קשה שלא להתרשם מגל המחאות וההפגנות הענק שהיה בקיץ האחרון ברחבי המדינה - האם אנחנו לא שייכים לדרמה הזו?! האם הקפיטליזם החזירי לא נמצא גם כאן? אני מזמן חי בהרגשה שנעשה עוול לחלק מציבור החברים, בדומה למה שנעשה במדינה ל-

- לאלה שעובדים עשרות שנים,
- למשלמי המיסים,
- למשרתים במילואים,
- לאלה שמשלמים משכורות מינימום (וגם פחות מזה),
- אי תשלום דמי הבראה,
- אי תשלום קרן השתלמות,
- פתיחת פערים גדולים במשכורות.

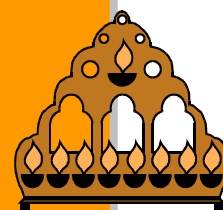
- אני מכיר אנשים ששנים לא יכולים לצאת לחופש שנת.
- אני מכיר אנשים שלא יכולים לעשות טיפול שיניים נאות.
- אני מכיר אנשים שלא יכולים לשלוח את בניהם לחוגים ועוד...
כאשר רצו מחוללי השינוי להעביר את האג'נדה שלהם, דיברו על פערי משכורות של 1 : 2 או 3 : 1, ולפי זה נקראנו להצביע. לבסוף, כולם יודעים מה התרחש בנושא משמעותי זה...

נקודה נוספת: המאבק של 'עובדי הקבלן', הנאבקים בימים אלה על השגת זכויות סוציאליות בסיסיות, שנמנעות מהם ע"י ניצול מחפיר של מעבידיהם, מזכיר לנו את עובדי הקהילה של בית-השיטה הנמצאים במצב דומה. כלומר, גם אנו מחוסרי זכויות סוציאליות, מה שלא מוסיף כבוד לחברה. לסיכום, צריך לאפשר קיום בכבוד לאדם העובד! לקברניטי הקיבוץ אני פונה: התחילו לחשוב ברצינות בכיוון של צדק חברתי, שימו-לב מה קורה בארץ, ופעלו בהקדם! צדק חברתי זו לא סיסמה ריקה, זו קריאה צודקת ונרחבת המחייבת גם אותנו!

צריך אדם להגיע לאור הגנוז של עצמו,

אולי ברגעי מבחן יתגלה הנס והאור.

מתוך החוברת 'יהיה אור'

דברים שרציתי לומר בעקבות הגיוס בשבת

משה פלד

נאמר בסיום הגיוס, על כוס קפה וסנדוויץ'

לאור ההשתתפות המרשימה, התוצאות היפות והתודות החמות למשקימי-קום, אני רוצה להביא בפניכם שתי תמונות והצעה. נזכרתי בחצי-שעת-העבודה שלנו, כשהיינו ילדים, החל מכיתה ב' ועד י"ב, חצי שעה של ניקיון וחינוך! חינוך לעבודה, לעבודת האדמה, לקשר עם האדמה, לניקיון, לאסטטיקה של הבית ושל החוץ, בעיקר לניקיון של רשות הרבים, (זוכרים את שורת המטאטאים לאורך כביש 'לילה טוב' עם א.ב.ג.?), בחזקת - לא רק את שלך תנקה ותשגיח, אלא גם את השטח הציבורי השייך לכולם. זה היה המסר החינוכי המרכזי.

התמונה השנייה: הדסה צמרת. בפינה הקסומה והמטופחת, בצידו הדרום מזרחי של הבית, שסביבו עבדנו השבת, הייתה הגינה של הדסה. הרי ברור כי עבודתה בגינה לא הייתה רק פורקן אישי, או אהבה לשמש ולגינה. גינתה הייתה מסר חינוכי בפני עצמו: העבודה, האדמה, הניקיון האסטטיקה, האחריות וכו'.

אולי בהזדמנות זו יסכים הלוקח להשיב את מזמרתני שנלקחה בגיוס, וישימה במעטפה בדואר. אם יש עוד אמונה בינינו, אז בוא תוכיח... אפרת

חשבתי לעצמי: איך אנחנו מעבירים את המסרים הבסיסיים והחשובים האלה לילדינו, לכדינו? איך אנחנו גורמים להם להיות יותר מחוברים אל עבודת האדמה, אל האחריות לרשות הרבים, אל היופי שבנתינה לכלל, לקהילה? אני קורא לאנשי החינוך, הפורמאלי והבלתי-פורמאלי, וכמובן, גם להורים הצעירים: אם ערכים אלה חשובים בעיניכם, אם החיבור של ילדיכם אל אדמתם, אל ביתם וקהילתם, חשוב בעיניכם, בואו נחשוב ביחד איך מחזירים עטרה ליושנה, איך מחזירים את הערכים החינוכיים והערכיים הללו אל מרכז ההווה החינוכית של ילדינו, נכדינו. אני מציע לקיים שיחת חברים בנושא חשוב זה. מי מרים את הכפפה?

משה פלד

120 איש
התגייסו בשבת
לניקוי אזור
המתנ"סים.
בית-השיטה
ממשיכה
להתייפות.
המפקדים
עמיקם ומשה
חושבים כבר
על הפרויקט
הבא...

נא להכיר:

רותם אמיר (שנה וחודשיים), בנם של אלמוג ומיכל, תושבים שלנו, הגרים בבתי האולפן, למטה. אלמוג מטיס את הכדור הפורח המשייט מעל בתינו, בשמי העמק. תמונתו של רותם הושמטה בטעות מתמונת המחזור של התינוקות, והיום הוא מקבל חצי עמוד במתנה. לשאלתנו, מתי ייקח את בנו לטיסת בכורה, הוא השיב: "כמה שיותר מאוחר, אולי בגיל עשר, למרות שמותר כבר בגיל 6".

בת זוגתו, מיכל, עובדת בחברת היי-טק בחיפה. אז, הנה רותם החמוד במלוא הדרו.

הודעות התנועה

שולחנות עגולים: 25 ארגונים, בתוכם התנועה הקיבוצית, והעמותות לשינוי וצדק חברתי, יזמו בהמשך למחאה החברתית בקיץ, **אירוע ארצי** של שיח סביב 'שולחנות עגולים'. (במפגש שלנו במרח"ב התכנסו ובאו... 5 חברים. מה זה אומר לגבינו? גם זו שאלה לדיון סביב איזשהו שולחן).

סקר שכר שמפרסמת התנועה מראה ש-70% מהמשרות בקיבוץ מתומחרות עד 9,000 ₪. בסקר השתתפו 52 קיבוצים, ונסקרו 180 תפקידים שונים. הסקר מוצע לשימוש מנהלי משאבי-אנוש, מזכירויות והנהלות קהילה. שלומית צימרינג, יוזמת הסקר הוסיפה כי היא מציעה לקיבוצים לקבוע מדיניות שכר ברורה וידועה, ולקיים דיוני שכר לחברים ולשכירים מדי שנה או שנתיים. שלומית - hr@tkz.co.il.

'דרך נוף'
היפה
שלנו
אחרי
הגשם
הראשון.
זה הזמן
לטיולי
כייף.

(השמות שמורים במערכת)

* דשא המרח"ב:

בחג המשק הקהל ישב על אדמה יבשה עם אבנים. האם יש כוונה לשתול שם דשא חדש, או להשאיר את המקום לא מטופל, וזאת דווקא במרכז הקיבוץ?

תשובת עידו, מנהל תשתיות

בימים אלה נשתל דשא חדש בשיתוף עם המועצה האזורית, במסגרת שיקום פינת המשחקים שלידו. החברים מתבקשים לא לדרוך עליו, ולא להשליך פסולת בשוליו.

* תאורת חצר:

יש אזורים שתאורת החצר מועטה או לא קיימת. למשל, שכונת אגם תחתי, מרכז חדר-האוכל והדואר, הכביש ההיקפי ליד אושיק, ועוד. האם אפשר לבדוק את עמודי התאורה ופנסי הרחוב לעיתים קרובות ב יותר כל רחבי הקיבוץ? החורף בפתח...

תשובת עידו, מנהל תשתיות

תאורת החצר שלנו סובלת ממספר בעיות:

1. אכן, אין כיסוי מוחלט של תאורה על כל השטח. אני מנסה במגבלות התקציב לפתור את הבעיות הקריטיות ביותר.
2. הרבה מנורות מוסתרות ע"י צמחייה גבוהה. לשם כך נבצע פעולת חישוב.
3. מערכת התאורה שלנו מיושנת מאוד, ומפוקדת ע"י רב-מרכזיות. אני מנסה בכול יכולתי לתקן את התקלות במהירות האפשרית.

* מבנים שהתרוקנו

לאחרונה התפנו מבני עסקים כמו 'מלוא הטנא', האקונומיה, בית התוכנה, ועוד. האם מטפלים בהכנסת עסקים חדשים במקומם?

תשובת רחלה, מנהלת השכרות

בימים אלו אנו שוקדים על הכנת כל מתחם המטבח, כולל המכולת, חדר לחם והאקונומיה, להשכרה לחברת קייטרינג בשם 'המערב הפרוע'. הרבה עבודת שיקום תעשה במקום, ואחריה תיכנס פעילות מבורכת, וגם כנראה מספר מקומות עבודה לחברים. 'מלוא הטנא' הושכר כסטודיו לכליטוגרפיה וגרפיקה. כרגע נמצא בשלב שיפוצים והכנה. בימים הקרובים ייכנסו דייריו החדשים.

בהזדמנות זו, נזכיר שבמקום בו הייתה מסעדת 'כפית סוכר' נפתחה חנות בגדים יפהפייה 'הבוטיק'. המקום משרה אווירה נעימה, והבגדים בטעם משובח. שווה להיכנס.

לגבי המבנה של בית-התוכנה שהתפנה, נבדקת אפשרות כי הוא יוקצה לאחד מבתי-הילדים שצריכים להתווסף למערכת החינוך, והדבר נמצא בבדיקת התאמה. ההחלטה תתקבל בימים הקרובים.

*** מתי יחזרו הענפים לרשות בית-השיטה?**

באיזה שנה יחזרו לבית-השיטה כל הענפים שהושכרו לגורמים חיצוניים, כמו - רפת, הגד"ש, המדגה, הפרדס, הבקר ועוד?

תשובת גיל יצחקי, מנהל עסקי

ראשית כל תודה על ההזדמנות לעסוק ולעדכן בנושא ענפי הייצור בבית-השיטה. להלן סקירה קצרה של העסקים השונים:

רפת: ההסכם עם הרפת הינו עד 2018. אני מקווה שעם ההסדר הבנקאי, המתוכנן במהלך השנה הבאה, נצליח לקצר תקופה ארוכה זו.

גד"ש: ראשית, ברצוני להביע את הערכתי לצוות הגד"ש, שבסיסו הינו עדיין מבית השיטה, על השיפור המשמעותי בתוצאות בשנים האחרונות. גם בגד"ש נחתם הסכם עד לשנת 2018.

מדגה: ענף המדגה סבל בשנים האחרונות מהפסדים קשים, ואין כל כוונה לחזור לפעילות בתחום זה.

פרדס: תחום זה אף הוא סובל מחוסר יציבות לאורך השנים, ולכן אין כל סיבה לחזור אליו.

בקר: הבקר עבר לאחרונה למודל שכירות עם 'תנובה'. הסכם זה הינו לשנה אחת בלבד. הענף יצריך השקעות בבניית מפטמה חדשה על פי דרישות איכות הסביבה. אין כל סיבה להיכנס להשקעה זו, אלא בשותפות עם גורם שיווקי כזה או אחר.

גגות סולאריים: לאחרונה קיבלנו אישור לבניית גגות סולאריים על הרפת, ואני מקווה שהתקנתם תחל בעוד מספר חודשים.

למרות הרצון של כולנו להקים פעילויות עסקיות חדשות ומגוונות, יש לזכור שיש לבית-השיטה אילוצים רבים עקב אי-ההסכמות לגבי תשלומי ההתחייבויות למערכת הבנקאית. מבלי להיכנס להסברים מפורטים עלינו להבין שהיעד החשוב ביותר של המערכת העסקית, הינו לתמוך בשנתיים הקרובות בהסדר הבנקאי, לו

מייחלת בית-השיטה, הסדר שיאפשר העברת עודפים מהמערכת העסקית לפנסיות ולא רק לבנקים.

* השכרות דירה

בתקופה האחרונה נעשות כל מיני וארציות בנושא השכרת דירות: חברי קיבוץ עולים להרחבה, אנשים אחרים מבחוץ נכנסים במקומם, נעשות החלפות בתוך 'הקו הכחול' ומחוצה לו. ברצוננו לדעת מה קורה בנושא 'ההשכרות', ואם אין כאן פעולות החורגות מנהלים שנקבעו בהחלטות בית-השיטה?

תשובת אסף הגלעדי, מנהל הקהילה

נושא ההשכרות הפרטיות מטופל מבחינת מעקב ותשלום עבור שרותי קהילה. קיימת בעיה של חוקיות ההסכמים שנחתמים בין המשכיר לשוכר, אנו מקבלים יעוץ משפטי כיצד לפתור את העניין.

* מחירים בכל-בו שלנו / עזריה אלון

הכול-בו של בית-השיטה קשור לחברת "אלונית", והמחירים בו גבוהים מאלה שבכל חנות מקבילה בעפולה. במצרכים שונים הפרש המחירים מגיע ל- 10% - 15%. משמעות הדבר: יותר מ- 100 ₪ למשפחה בחודש, סכום נכבד כאשר משווים אותו לקיצוצים השונים, שאנחנו עושים כדי להגדיל את הכנסות המשפחה. למה לא לשנות זאת, לעבור לרשת אחרת, או להתקשר עצמאית לספקים?

תשובת עמי גוטמן, מנהל הכל-בו

1. לא ניתן להשוות חנות קטנה לסניף גדול של רשת, שמספר הלקוחות שלה הוא מעל עשרות אלפים!!
2. החישוב של פריט אחד בודד והשוואתו לפריט דומה ברשת, הוא חישוב מוטעה ומטעה. ההשוואה צריכה להיות בין סל לסל. גם אצלנו ניתן למצוא פריט כזה או אחר במחיר מוזל. בזמן מסוים יש לנו הרבה מבצעים ומוצרים רבים זולים יותר מאשר ברשתות. אם היית קונה לפי מבצעים חד-פעמיים, היית צריך כל הזמן לרוץ מסניף לסניף, ומה עם הזמן והדלק והעצבים?
3. אנחנו נותנים שירות אישי, וכמעט כל בקשה של לקוח מתמלאת. אנחנו מציעים לקונים שלנו את המוצרים המוזלים, והולכים תמיד עם הפנים לצרכן. שירות כזה לא תמצא ברשתות הגדולות, שם אין עזרה, אין הדרכה, ולא פעם הולכים לאיבוד...
4. אני מציע לציבור לשמור על הכול-בו שלנו, ולהרחיב את נפח המכירות כדי שלא נאלץ לסגור, ונוכל לתת שירות יעיל וטוב, גם אם הוא טיפה יותר יקר.

תשובת אסף הגלעדי, מנהל הקהילה

הכול-בו בבית-השיטה נותן שרות טוב לתושבי בית-השיטה, ופתוח שעות רבות במשך היום. ברור שכל קונה צריך לעשות את החשבון אם לקנות בחנות הקטנה הקרובה, או לנסוע לכול-בו גדול, וזול, אך מרוחק. הקושי בנסיעה לחלק מהציבור הוא ברור. הנהלת הקהילה לא עסקה בנושא בזמן האחרון.

*** מיגון ואבטחה / עמי גוטמן**

לאחרונה קרו כמה מקרים של פריצות לילות למקומות ציבוריים בקיבוץ, כתוצאה מחוסר שמירה בשער. היום המשק פרוץ וכל כלי רכב נכנס לבית-השיטה בין פתיחה לסגירה של השער. איש לא יודע מי נכנס, ומי יוצא? ברוב קיבוצי העמק יש שמירה בשער של אדם שגם מפטרל, ומי שנכנס - חייב להזדהות. אנחנו, הציבור, מרגישים לא מוגנים, אתמול זה קרה בכל-בו, מחר זה יקרה בדירות פרטיות.

בנוסף, אנו ממשיכים לשלם (30 ₪ לאדם בחודש) עבור השער האוטומטי, שכבר מזמן שילם את השקעתו, לאן הולך הכסף שאנו משלמים עבור כאילו 'ביטחון'?

תשובת אסף, מנהל הקהילה

1. אני מודה על השאלה, אכן, אין אצלנו שומר בשעות הלילה.
2. בהכנת תקציב של שנת 2012 נצטרך לתת על כך את הדעת.
3. בתקציב הקהילה יש סכום נמוך מאד לביטחון.
4. אם נרצה לממן שומר ורכב למשך כל הלילות נצטרך להעלות את התשלום עבור שירותי הקהילה.
5. חברי הקהילה אינם משלמים תשלום מיוחד על השער (פרט לשוכרים, שעדיין לא חידשו את החוזה). עלות הביטחון נכללת בעלות שירותי הקהילה.

*** הגרלת מגרשים / תמר אדר**

השאלות האלה נשאלות מכיוון שיש הרגשה שניגשים להגרלה לפני שיש תקנון ברור, ובעיקר שקוף לקיומה. בשיחה קצרה עם אסף נאמר שכבר הועלו שאלות רבות נוספות ע"י המתעניינים. האם לא מוטב לברר את השאלות האלה ולפרסם תשובות לפני התהליך, על-מנת שהנושא לא 'יתפוצץ' לנו, לא כפי שרצינו והתכוונו?

1. מי זכאי להיכנס להגרלה? מה מספר המבקשים?

2. איך תתנהל ההגרלה ועל-ידי מי? האם זו הגרלת 'כובע', או שיש שילוב של ועדה מסדרת לאחר שיהיו התוצאות ההגרלה. האם יהיה פרסום לשמות הזוכים? (שקיפות).
3. האם ועדת הקבלה תוכל לפסול מועמד שזכה בהגרלה? ע"פ אילו קריטריונים?
4. מי מנהל ואחראי על התהליך? האם יהיה זה אדם חיצוני (שאינו שבו בדיעות והיסטוריה)?
5. איך תינתן העדיפות לבנים שגרים פה כבר 3 שנים, האם יעברו אוטומטית לשלב הבא ללא הגרלה?
6. איך תתנהל אח"כ ההגרלה על המגרשים בין הזכאים? האם אלה שלא זכו בהגרלה הראשונה נכנסים באופן אוטומטי לרשימת מקבלי המגרשים, או משתתפים בהגרלה נוספת, כמו האחרים?
7. מה המשמעות של בנייה לפי מודלים, ואיך זה יתבצע? האם נשקלה האפשרות של 'בנה ביתך' עם הגבלות בנייה ידועות מראש?
8. מהו לוח הזמנים לביצוע שלב א' ולתשלום 40,000 ₪ לבית-השיטה?
9. מהי ההערכה לגבי גובה התשלום למינהל? (דמי היוון).
10. מהי מפת הפרצלציה, מדוע אינה מפורסמת? היכן ניתן לראותה?
11. מהם האזורים המיועדים לשלב ב', ומהו לוח הזמנים לביצוע? נהל?

תשובת אסף, מנהל הקהילה

1. להגרלה ייכנס כל מי שעד תאריך 20.12.11 יחתום על טופס הצטרפות לתהליך הצטרפות לחברות בקיבוץ (בעצמאות כלכלית), ויעביר תשלום של 5,000 ₪.
2. תהליך ההגרלה יעשה בשקיפות. כל התהליך מבוצע בליווי יועץ משפטי. לא נראה לי חשוב כרגע אם ההגרלה תהייה בכובע או ברולטה. על-פי החלטות האסיפה תינתן עדיפות לבן ראשון ממשיך, ולמי שחי בבית"ש בשלוש השנים האחרונות.
3. תפקידה של ועדת הקבלה יהיה לקבל את המלצות האבחון החברתי והכלכלי, ולהמליץ, על פי שיקול דעתה ועל פי הקריטריונים שהוחלטו באסיפה, את מי לקבל לחברות.
4. התהליך מנוהל ע"י צוות היגוי לבנייה בקו הכחול, ומלווה ביועץ חיצוני - ערן גליק, וביועץ משפטי - עו"ד רז אייזן.
5. עדיין לא הוחלט על השיטה המדויקת. לאחר ההגרלה יערך תיקון המקום ברשימה, על פי ההחלטה לגבי מי שגר בבית-השיטה מעל 3 שנים.
6. מיקום המגרש ייעשה קודם כל בהסכמה, ורק אח"כ בהגרלה.
7. צוות ההיגוי לומד עכשיו את נושא הבנייה: יש מספר אפשרויות, החל מ'בנה ביתך' ועד עבודה עם חברה משכנת, ובנייה לפי דגמים. עדיין לא הוחלט.

8. לוח הזמנים תלוי בבירוקרטיה די מורכבת. כרגע התוכנית עברה (עם הרבה הערות) את הוועדה המקומית לתכנון ובנייה. אין אפשרות להצהיר כרגע על תאריך התחלת עבודות. נעשה מאמץ לזרז ככל האפשר. בכל מקרה התשלום של 40,000 ₪ יתקבל לפני הקבלה לחברות.

9. אין לי הערכה טובה לגבי התשלום למינהל, הוא יהיה תלוי במועד השיוך ושמאות המגרשים. בינתיים, הבנים ייהנו מדחיית התשלום.

10. מפת המגרשים נמצאת אצלי ומוצגת לכל הבנים שבאים אלי לפגישת הסבר.

11. שלב ב' של בנייה בקו כחול עדיין אינו מתוכנן. לא נוכל להתחיל לתכנן אותו עד שיסתיים תהליך שיוך דירות לכל החברים שחיו בבית השיטה ב'יום הקובע' שנת 2002.

מסכות אב"כ

12. לאור ההצהרות של גורמי ביטחון בנושא איראן, האם תהיה חלוקה מאורגנת של מסכות, או שעל כל חבר/תושב לדאוג לעצמו?

תשובת ניר שפר / רב"ש

לא תהיה יותר חלוקת מסכות מאורגנת. מי שמעוניין יפנה לתחנה בבית-שאן או בעפולה, לפי הודעות המתפרסמות בעיתונות. עד כמה שידוע לי, כרגע חסרות מסכות במלאי המחסנים במדינה. אבל רצוי להתעניין.

אירועי חג החנוכה

ביום ד', נר ראשון של חנוכה, 21.12

בחדר-האוכל

הפנינג חנוכה לכל המשפחה

בשעה 17.00-18.00 – דוכני יצירה, הכנת למפיונים, ומכירת מזון

בשעה 18.30 – הדלקת נר ראשון וטקס חג

*

ביום ה', נר שני, 22.12 מיפקד אש - על מגרש המיפקדים.

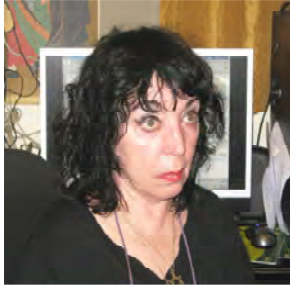
*

בליל-שבת, נר שלישי, 23.12 בבית האומניות

הופעת שירה - דן פלד (20 ש)

חג אורים שמח!

דרך המנדלה

בתיה מלמד
טור אישי:
המלצות על
ספרים בנושאי
העידן החדש

"בוא וראה: אין לך עיגול בעולם שאינו נעשה מתוך נקודה אחת העומדת באמצע... ונקודה זו העומדת באמצע נוטלת את כל האור ומאירה לגוף וניאור הכול" (המוטו של 'דרך המנדלה', מצוטט מספר 'הזוהר').

כאשר איתן קדמי פגש לראשונה את המנדלה הוא היה כבר פסל, צייר ומאייר מפורסם, "והמהפך המפתיע הזה בחיי", הוא מספר, "התחיל במסיבת יום ההולדת של בתי. מפעילת האירוע הביאה איתה תקליטים ישנים, צבועים בלבן, חילקה אותם לילדים, והזמינה אותם לצייר עליהם. לקחתי גם אני תקליט, התחלתי אינטואיטיבית לצייר מתוך המרכז שלו החוצה, והרגשתי שאני נסחף לתוך אנרגיה בלתי מוכרת, ומשהו עמוק ומסעיר קורה לי. באותה תקופה, חוויתי משבר אישי קשה לאחר תהליך של גירושין, והרגע בו התחברתי אל המנדלה, סימן עבורי את הצעד הראשון בדרך אל הריפוי".

משמעותה של המילה 'מנדלה' בסנסקריט היא 'מעגל מקודש'. זוהי יצירה במעגלים, המשקפת את נפשו ורוחו של היוצר, ומייצגת את האופן, שבו נקשרים כל קצות האישיות אל מרכז אחד. במזרח משמשת המנדלה כלי לתרגול מדיטציות, שמטרתן להגשים מצבי תודעה גבוהים, שבעזרתו יכול האדם לתפוס איך אמורה להתנהל המציאות הפנימית שלו. המנדלה הטיבטית, למשל, מהווה חלק מתהליך החניכה של הנזירים. מנדלה זו עשויה מאבנים וגרגירי חול צבעוניים, הנזירים מקדישים שבע שנים להשלמתה, ועם סיום העבודה הם מחריבים את היצירה כליל, כהצהרה מעשית על אפסות החומר וכיליונו.

בדיעבד, סימן החיבור של איתן קדמי עם המנדלה את תחילתה של דרך חדשה, המקבילה לדרכו האמנותית. מאז ועד היום, הוא מתמסר לחיפוש רוחני ומודעות פנימית דרך סדנאות המוקדשות ליצירת מנדלות, ריפוי אנרגטי וליווי רוחני לנוטים למות.

בימים אלה הוא חוגג את צאתו לאור של האלבום היפהפה שלו 'דרך המנדלה'. יצירת הספר, בהוצאת bindu, נמשכה שש שנים, והוא כולל פרקי הדרכה ונוגע גם באיכויות האנרגטיות והרוחניות של הטכניקה, לרבות היבטים טיפוליים, רגשיים והתפתחותיים. בספר מוצגות מנדלות רבות (ונדירות ביופיין!!) אותן יצר האמן.

מומלץ לרבים המתעניינים בנושא, למטפלים, המבקשים כלי טיפולי חדש, לאמנים, וגם לכול מי שחפץ לערוך היכרות ראשונה עם הקסם האינסופי הצפון בעיגול.

זנה זנזנה

זמרת, מובילת שירה בציבור,
מפעילה קבוצות וארגונים,
הצגות ילדים, ימי הולדת,
מופעים גדולים ומופעים
אינטימיים, עם תזמורת.
מותאם לכל סוגי האוכלוסיות,
והיא – משלנו.

בן-זוגה הוא יריב חזן, טכנאי
מקררים, מזגנים, הגברה,
וחשמל.

טל' בית: 6402748

050-2737429

המוסך שלי:
בית-השיטה -

משה שבתאי

אצלנו שם המשחק:

יעילות, אמינות, זריזות

טל' פנימי - 6546

נייד 052-2660299

צוות שנותן את הנשמה ללקוח!!

מה קרה, מה קורה?

@ **חג המשק ה-83** נערך בשמחת תורה, בסגנון צנוע במיוחד. בשל בעיות תקציב הופקו האירועים בכוחות פנימיים. החלק הראשון היה 'בית פתוח' - מפגשי גיבוש בין התושבים והחברים. בחלק השני העפנו עפיפונים, בחלק השלישי סיירנו בין המבנים ההיסטוריים של בית-השיטה, ובערב קינחנו בארוחת-ערב קבוצתית על דשא המרח"ב. התכנית על הבמה הייתה קצרצרה, וכללה ברכות, שירה וריקוד ילדים. תודות לכל מי שעזר ותרם. להתראות בחג המשק ה-84.

@ **ספר טלפונים תשע"ב** - חדש ומעודכן בו שלובים יחד מספרי הטלפונים של החברים והתושבים, חולק לתאי הדואר. במקביל, הועבר הספר בתיבות האי-מייל הרשומות אצל לאה בקהילה. תודה רבה **ללאה ולכרמלה** במזכירות, **לסמדר גלבוע ולטל שביט** שערכו והפיקו את החוברת. חידוש נכון ומתאים לרוח הקהילה כולה. המעוניינים בעותק נוסף יוכלו לרכשו בסכום סמלי של 6 ₪.

@ **"נצעד עם ליעד, ונזכור אותו לעד"**. ביום השנה השלישית למותו של ליעד גולן התקיימה צעדה בגבעות בית-השיטה. בסיומה, התכנסו חבריו וידידי המשפחה בחורשת 'נורית' לקבלת שבת משותפת, ברוח מכינת רבין, שליעד היה בין מקימיה. **'פרלמנט העמק'** הצטרף לשירה בציבור שנמשכה עד עלות השחר.

@ לכבוד יום הולדתה ה-98 הופק ע"י המשפחה ספר אוטוביוגרפי על חייה של **חנה אורן**, מלידתה במונקץ' עד הגיעה ל'בית הפז'. נברך את חנה במזל-טוב ובהרבה בריאות!!

@ בגיוס שבת ל'בית-השיטה יפה', השתתפו מעל 120 איש, ביניהם הורים

רבים. איזור הניקוי הפעם היה - מתחם המתנ"סים. עורכי הסקרים מסרו כי היה זה מספר שיא של משתתפים! עכשיו לא נותר לנו אלא לשמור על רמת הניקיון, גם ובעיקר בעזרת ילדינו החביבים, שייקחו דוגמה מהוריהם ומחנכיהם.

@ להדרכת המזח"ט נכנסו **עידן בלכר ושיר חוגים**. כל הכבוד ויישר כוח.

@ פעוטון חדש בשם **'תות'** נפתח צמוד לגן 'אורנים', ובו 6 פעוטים, בהם מטפלות **מיטל גוטמן ודורית דאהן**. בהצלחה!!

@ עוד יוזמות ברוכות: 'מפגש נשי חורפי' לנשים שאוהבות ספרים מתקיים אחת לשבועיים בחדר העיון, ביוזמתן של **רחלי אודם וטל שביט** (שונרי).

@ חוג נוסף לטאי צ'י (אינטנסיבי) נפתח ביוזמת **גל גרזי**, וכבר רכש לו נאמנים. המדריך הוא דודי נתנאל, שלמד את המקצוע בסין ובאנגליה. החוג מתקיים באולם תחתי כל יום רביעי בשבוע בשעה 19.30.

@ יוגיסט נוסף הצטרף אלינו: **אמיר וסרמן** מחפציבה, מנחה קבוצות יוגה למתחילים ולמתקדמים. הצטרפו לחוגים החדשים והישנים, **כי ככה בונים קהילה!**

@ אם לא ידעתם אז, **יאיר אלון** מייצר ספסלי ישיבה וריהוט-גן מעץ. דוגמה טובה ניתן לראות על משטח הכניסה למסעדת 'טורעני' שבצומת. הנגרייה שלו נמצאת במבנה הדייגים לשעבר, מתחת לפאבלול לשעבר. בחורף אין כמו לשבת בחוץ על ספסל-עץ להתענג בשמש... מוזמנים להתרשם.

@ שקט משדרים! **למיכל זמיר (גוטסמן)** ואילנית אפריים (שטיין) יש פינה קבועה ברדיו 'קול יזרעאל', שבמכללת עמק יזרעאל, בשם 'מצב לאהבה'. הפינה משודרת מדי יום שישי בשעה 9.00 בבוקר ברדיו 106 F.M. הן כבר ראינו שחקנים

@ צה"ל: התגייסו לצבא אוהד רודד ויובל בר-תור לשריון. מברכים אתכם: צא בשלום וחזרו בשלום. השתחררו: גני ברוד וסתיו ארנון, שסיימו בהצלחה שירות קרבי מוצלח. כל הכבוד, בנות!

@ המזח"ט זכה במקום ראשון בטורניר כדורגל אזורי, ונועם ברץ זכתה במדליה על בעיטות לשער (פנדלים). יש כבוד!

@ 32 הנערים מברזיל ואורוגוואי עזבו אותנו וחזרו לבתיהם אחרי שנה בארץ, בה למדו, טיילו ועבדו. קבוצה נוספת תגיע בחודש פברואר, במסגרת 'מסע בעמק' של בני הזוג דננברג.

@ עד כתיבת שורות אלה ירדו כ- 90 מ"מ גשם. פתיחה נאה לחורף הנוכחי, ורק שיימשך.

ואישי ציבור ידועים, וחולמות לראיין גם את... נשיא המדינה מר שמעון פרס ואת הזמר אריק איינשטיין. הן בוודאי יודעות על מה הן מדברות. אז, סבבה, מפרגנים לכן.

@ החוג לאמנות בהדרכת תמר כרמי הצפין לאזור תפן, ליום עיון על תערוכתו של חיים מאור - 'הם ואני', בהשתתפות פרופ' משה צימרמן, ד"ר נעימה ברזל והסופר אמיר גוטריונד. לפני המפגש ביקרו בבית-ספר התיכון בכפר נחף, שלא מזמן סיימו את בנייתו. זהו בית-ספר (הלוואי עלינו) המאובזר בכל האמצעים

החדישים המאפשרים לימודים שקטים. בחלונות אולם הכניסה - ויטראזים אומנותיים מעשה ידיו של האמן זהדי. האוטובוס היה מלא מפה לפה והחוויה הייתה מעניינת ביותר. תודה לתמר על ההדרכה האנרגטית הטובה!! החוג ממשיך הלאה לכבוש עוד ועוד פסגות.

@ קובי בן-אדרת התנדב לרכז את הפעילות במתחם הספורט המשודרג. כשיגיעו הסלים המתאימים תגבר פעילות הילדים והבוגרים במתחם. תודה לקובי.

@ את הלוגו החדש של מתיישבי בית-השיטה עיצבה עירית אדר, גרפיקאית מקצועית, ורעייתו של צור (בנם של תמר ונתנאל, למי שלא יודע). תודה לעירית!

'שיטים' חנוכה

כ"ד בכסלו, תשע"ב, 20.12.11

גיליון מס' 2794

עיצוב ועריכה: אפרת שלם

מערכת: ניצה וינקלר, עפרית אקרמן,

עמית הגלעד, גיקי לבן.

צילומים: אפרת שלם

הגהה: סמדר גלבוע

efratbats@gmail.com